

OP HET SPREEKUUR

Elke maand vertelt één van de dierenartsen van Dierenziekenhuis Drechtstreek over patiënten die op het spreekuur zijn geweest en hun behandeling. Deze maand vertelt drs. Kim Andries over een eigenwijs hondje, dat iets te enthousiast schopte.

narcose röntgenfoto's gemaakt worden. En ja hoor, Pip had zijn heup uit de kom geschopt!

Als dierenarts kom je heel bijzondere, ontroerende, hartverwarmende, trieste en af en toe ook wel grappige zaken tegen. Vooral in de spoedeisende hulp worden regelmatig onvergetelijke ervaringen opgedaan. Zo werd ik laatst plots gebeld door de ongeruste baasjes van Pip, een eigenwijze West Highland White Terriër van vijf jaar oud. Het was mooi weer geweest en ze hadden zojuist Pip uitgelaten. Zoals gewoonlijk had Pip, nadat hij zijn grote boodschap

had gedaan, zijn zojuist neergelegde creatie willen verspreiden door met zijn achterpoten flinke schopbewegingen te maken. Ditmaal wellicht iets te fanatiek, want Pip slaakte een kreet, tilde zijn rechter achterpoot op en wilde hier vervolgens niet meer op lopen of staan.

Een pootje was iets korter

Omdat er nergens wondjes of spoortjes bloed zichtbaar waren, dacht ik in dit geval direct aan een kruisbandletsel of een loszittende knieschijf. Beiden zijn orthopedische aandoeningen die we regelmatig zien bij kleinere hondjes zoals Pip. Tijdens het orthopedisch onderzoek bleek zijn knie echter totaal niet pijnlijk. Wat wel opviel was dat zijn rechter achterpoot beduidend korter leek dan zijn linker achterpoot en dat deze minder flexibel kon bewegen vanuit zijn heupgewricht. Pip vond het ook duidelijk geen prettig onderzoek meer en eigenlijk was de diagnose zo al gesteld. Om deze te bevestigen, moesten er onder

Behandeling hangt af van de grootte van de hond

Er zijn verschillende manieren om zo'n geluxeerde heup te behandelen. Afhankelijk van de grootte van het dier en de staat van het heupgewricht kan gekozen worden voor een gesloten of een open reductie. In eerste instantie hebben we gekozen voor de gesloten reductie: we hebben de heup manueel teruggezet en met een speciaal verband getracht deze op zijn plaats te houden. Het duurde helaas niet lang voor zijn heup weer uit de kom schoot en daarom hebben we Pip uiteindelijk toch moeten opereren. Zijn dijbeen is met een speciaal teugel-tje vastgemaakt aan zijn bekken, zodat deze niet opnieuw kon luxeren. Wanneer een heupgewricht erg beschadigd is, bijvoorbeeld na een aanrijding, kan ook worden gekozen voor het plaatsen van een heupprothese of het verwijderen van de dijbeenkop.

Even rustig aan doen

Na zijn operatie moest hij uiteraard nog even rustig aandoen om goed te kunnen herstellen. Maar na een paar weken was hij zijn oude, poepschoppende zelf weer, die eigenwijze Pip.

Kim Andries, dierenarts
(vakgebied spoedeisende hulp)
Dierenziekenhuis Drechtstreek